

Skautské středisko JILM Jilemnice
a Společenství mládeže Vavříneček

si Vás dovoluji pozvat na

7. Společenský večer Vavříneček

SD Jilm Jilemnice
6. února 2009, 19.30
Vstupné 130,- Kč
Studenti 110,- Kč *

K tanci a poslechu zahraje:
Tady a odjinud

<http://skaut.jilemnicko.cz>
<http://spolco.jilemnicko.cz>

* po předložení průkazu studenta

Svatý Petr vyhlédne z okna a vidí, že se k nebeské bráně blíží skupinka žen. Vykloní se a zavolá:

“Ty z vás, které byly hašteřivé, ať jdou rovnou do očiště!”

Většina z nich skutečně poslušně zamíří směrem k očištcí a jen jedna žena pokračuje dál v cestě k nebeské bráně.

Svatý Petr se vykloní ještě jednou a dodá:

“Tu hluchou vezměte s sebou!”

PRO ZASMÁNÍ

VAVŘINEČEK

Občasník spolča z Jilemnicka

číslo 26 / 22. prosince 2009

SPOLČO

- **společenství mládeže**
z Jilemnicka

*Drahé čtenářky a drazí
čtenáři našeho občasníku!*

Vánoce jsou výjimečným svátkem, kdy jsou si lidé k sobě blíží a kdy se snadněji šíří poselství Boží lásky a dobroty, kdy i nevěřící vyslovují Boží jméno "nenadarmo" - při kole-dách... Toto číslo se však bude ještě hodně věnovat veliké události, která se netýkala jenom nás, křesťanů, ale celé naší vlasti a dovolím si tvrdit i celé střední Evropy. Samozřejmě nemluví o ničem jiném než o návštěvě Svatého otce v ČR. Články nejen z této akce si můžete přečíst právě v tomto čísle. Příjemnou zábavu!

-red-

FOTO BENEDIKTA XVI.

Před odjezdem na setkání s papežem do Staré Boleslavi jsem pohlédla na brašnu s fotografickou výbavou a říkala si: jedu tam, protože se chci setkat s papežem, protože chci slyšet jeho slova..., a tedy nechám foťák doma. Popravdě řečeno vůbec jsem nečekala, že se se Sv. otcem setkám tváří v tvář, pravděpodobně budu celé dění sledovat na velkoplošné obrazovce...

Vstupenka, kterou jsem obdržela v autobuse, byla opravdu do jednoho ze zadních sektorů. Zaujala jsem místo v třetí řadě od uličky ... byl odsud celkem dobrý pohled na velkoplošnou obrazovku a tak jsem mohla dobře sledovat program - na vlastní podium jsem vůbec neviděla.

Vrtulník a posléze i policejní vozy s majáčky oznamovali příjezd Sv. Otce ... ano, už je mezi námi.

Jaké bylo moje překvapení, když uličkou před námi prochází muži ochranky a kontrolují průjezdnost, upomínají pořadatele, co mají zajistit, ... to tedy znamená, že papež pojedje touto uličkou. Okolí „šílí“, rychle foťák... Přece i já mám s sebou foťák - a mobilu. A tak tedy vytahuji z batohu mobil... Papamobil se blíží, Sv. otec žehná věřícím... mé oči se na okamžik střetly s očima Sv. otce - o vteřinu později mačkám spoušť a ukládám snímek do paměti, o zlomek vteřiny později si uvědomuji, že jsem přece nepřišla fotit. Co bylo v očích papeže? Kdo se mě dotkl pohledem? To setkání nebylo, ale zároveň bylo osobní ...

Z úvah mě vytrhává nedaleký hlas „Proč jsi mi nepodal foták? Vždyť jsem ti to říkala. Jen tři metry od papeže. Víš, jaká to mohla být fotka?“ Hlas zní vyčítavě, nazlobeně, našťavaně...

Do mé paměti se vtiskl odlesk, výraz, pohazení, povzbuzení očí Benedikta XVI. Slovy nejsem schopná/neumím vypovědět, co vše jsem v pohledu Petrova nástupce zaznamenala - jen jsem opravdu nemusela mačkat tu spoušť (říkám si), mohla jsem plněji vychutnat ten vzácný okamžik setkání.

Mše svatá, slova Sv. otce, hudba, Paladium, lebka sv. Václava... Jeden okamžik dne silnější než druhý.

Večer jsem si doma vzpomněla na fotografii Sv. otce v mém mobilu, a tak... (chtěla jsem si osvěžit okamžik setkání) ... otvírám obrázek ... doslova zírám na černé políčko na displeji – tak

to se mi ještě nestalo. Musím se opravdu srdečně zasmát – vždyť jsem v Boleslavi přece nebyla kvůli focení papeže.

Obrázek v mé paměti není černý, je plný naděje, povzbuzení, doprovázený slovy Benedikta XVI. Černé políčko v paměti mobilu však má i vypovídající hodnotu: k mému setkání se Sv. otcem došlo 28. září 2009 v 9.25.

- Brum -

OSOBNÍ SETKÁNÍ S PAPEŽEM, NA KTERÉ SE JEN TAK NEZAPOMÍNÁ

mladým od Svatého otce pozdrav. Nevím, jestli jsem mu vše dobře rozuměla, neboť na nás mluvil německy a já od maturity a od setkání v Kolíně nad Rýnem němčinu úplně vypustila. Každopádně vám všem děkuje za dary, všechny vás zdraví a těší se na viděnou v Madridu.

O tom, že bych se mohla setkat s papežem tvář v tvář, jsem se dozvěděla už o prázdninách. Od začátku jsem se na to velmi těšila a modlila se za to. Asi jsem se připravovala více, než kdybych jela jako řadový poutník. Přesto jsem si to pořád moc neuvědomovala. Ale v sobotu, když papež už byl u nás v ČR, když jsem pozorovala slavnostní přenosy v televizi, zpravodajství plná jen této vzácné návštěvy, tak na mě dopadla zodpovědnost a

Dvacáté osmé září roku 2009 bylo pro mne velmi významným dnem. Proč? Byla mi dána možnost na slavnostní poutní svatováclavské mši svaté ve Staré Boleslavi předat spolu s Vládou papeži Benediktu XVI. dary za mládež.

Hned na začátek bych chtěla splnit svou milou povinnost a vyřídit všem

dovolujeme si Vás pozvat na

koncert pro kamarády

Stopdepress

Studenec

rozjede to kapela Cosi

22. ledna 2010 od 20.00

Orlovna ve Studenci

vstupné dobrovolné
bohaté občerstvení i program

Organizuje

Dva hokejisté se trápili otázkou: Hraje se taky v nebi hokej? Nakonec si slíbili, že ten, kdo z nich první zemře, to přijde druhému oznámit. A tak se taky stalo. Jeden z nich po čase zemřel a druhý měl zakrátko na to živý sen. Zjevil se mu kamarád a říká:

“Mám pro tebe dvě zprávy: jednu dobrou a druhou špatnou.”

Druhý byl celý nedočkavý a hned se ptal:

“Tak povídej, hraje se v nebi hokej?”

“Ano, hraje.” odpoví zvěčnělý kamarád. “To byla ta dobrá zpráva a teď tu špatnou:

Zítřka s námi chytáš v bráně...”

PRO ZASMÁNÍ

NEZAPOMEŇTE (ANEBO VYTÁHNĚTE SVÉ DIÁŘE):

25. prosince 2009

Tři dny s Benediktem - pořad na ČT2 (16.20 h), režie J. Heller

V září tohoto roku navštívil poprvé Českou republiku papež Benedikt XVI. Autoři dokumentárního filmu *Tři dny s Benediktem* umožní divákům nejen vzpomínat na to, jak návštěva papeže probíhala, ale dávají nahlédnout i do zákulisí a odkrývají to, co bývá běžným účastníkům skryto. Skrze příběhy lidí, kteří se na přípravě návštěvy aktivně podílejí, poznáme, jak taková netradiční oficiální návštěva vypadá zblízka a čím se liší od těch klasických státních. Co všechno obnáší její příprava jak v naší zemi, tak ve Vatikánu, a jak nakonec návštěva papeže Benedikta XVI. dopadla.

Pořad by měl také být odvysílán **2. ledna 2010**.

27. prosince 2009

Vánoční vystoupení Peřimovského kvarteta s přáteli (kostel ve Mříčné, 17 hodin)

16. ledna 2010

Skautský ples v Nové Pace (více informací na webu <http://skautnp.wz.cz/>)

22. ledna 2010

Koncert Stopdepress ve Studenci, začátek ve 20.00

6. února 2010

Společenský večer Vavříneček, začátek v 19.30 (více <http://spolco.jilemnicko.cz/>)

MŠE SVATÉ O VÁNOCÍCH V NAŠÍCH FARNOSTECH

2009/2010	24. 12.	25. 12.	26. 12.	27. 12.	31. 12.	1. 1.
Jilemnice	24.00	9.00	9.00	9.00	16.00	9.00
Mříčná	16.00	7.45	7.45	7.45	16.00	10.45
Horní Branná	22.00	10.30	10.30	10.30	16.00	10.30
Horní Štěpanice	24.00	9.00	9.00	9.00	16.00	9.00

Nejen za redakci, ale i za celé společenství mládeže Vavříneček přejeme všem krásně prožité vánoční svátky plné radosti, rodinné pohody a také víry a naděje v to, že tak krásné svátky nemohou být ve své podstatě o nakupování dárků, ale o něčem mnohem hlubším.

VAVŘINEČEK

vydává spolčo z Jilemnicka v omezeném počtu výtisků pro vlastní potřebu. Více se o naší činnosti dozvíte na adrese <http://spolco.jilemnicko.cz>, kde jsou také k nalezení aktuality. Tento časopis je volně šiřitelný, pouze nás prosím o jeho případném kopírování informujte.

velká tíha. Najednou mi připadalo slavnostní oblečení, které jsem měla mít na sobě, málo slavnostní, účes, který jsem si chtěla vytvořit, jednoduchý a nevyhovující, řešila jsem, jestli se mám namalovat, když se normálně moc nemaluju a začala jsem trochu vyšilovat... Asi se objevila tréma... Naštěstí večer jsem se trochu uklidnila, řekla jsem si, že není zas tak důležité, jak budu vypadat, jestli tam zakopnu nebo mně vypadne dar z ruky, ale že je důležité především to, s jakým úmyslem tam půjdu. Aby to byl úmysl co nejčistší, bez zájmu být středem pozor-

nosti a touhy se zviditelnit, tak jsem se rozhodla, že ještě v neděli využiji možnosti svátosti smíření.

V neděli jsem ráno vyjela vlakem do Boleslavi. Když jsem se tam ubytovala, my, co jsme měli v liturgii nějaký úkol, jsme se sešli na informační schůzce. Z ní jsem si kromě praktických informací odnesla hlavně také slova P. Vitka Zatloukala, abychom vše dělali opravdově. Kdo četl čtení, aby ho četl jako Písmo svaté, ti co měli na starosti přímluvy, aby si uvědomovali, že přednáší prosby celé církve... A my, co budeme děkovat, abychom opravdu projevovali vděčnost za všechny mladé. Večer začali přijíždět do Staré Boleslavi známí, tak jsem byla plná radosti ze setkání. Po večerním programu jsem využila možnost svátosti smíření a šla co nejdřív spát, abych neměla ráno kruhy pod očima.

Ráno, jak jsem se probudila, hned jsem si uvědomila, co mě v tento den čeká. Poprosila jsem Pána, ať vše dopadne dobře, upravila jsem se (díky Aničce jsem nakonec měla i slavnostní účes a hurá na louku, kde se měla uskutečnit mše svatá). Ráno jsme to ještě projeli na nečisto. Nebyla jsem vůbec nervózní, byla jsem v radostném očekávání.

I celou mši jsem krásně prožívala, děkovala Bohu za to, že všechno všem krásně vychází, že se nikdo nezakoktal, neškobrtl, nerozlil konvičky...

Oslovilo mě kázání, kde nás Benedikt XVI. krom jiného vyzval k tomu, abychom se snažili žít svatě. To znamená, abychom si plnili své povinnosti, zbavili se sobectví a naopak hledali společné dobro. Abychom v každém okamžiku hledali Boží vůli.

Po svatém přijímání jsme se šli připravit před hlavní pódium. Tam jsme stáli připraveni pro mě dlouhých a nekonečných asi pět minut. Hlavou se mně honily různé myšlenky: „Proč ještě čekáme? Mám políbit papežovi prsten? Pane Ježíši, děkuji Ti, že jsi ke mně přišel... Proč, když jsem tě přijímala, nebyla jsem tak nervózní jako teď, když jdu pozdravit Tvého zástupce? Ta knížka je docela těžká, snad ji udržím po celou dobu... Mně se ale klepou ruce, doufám, že nebudou dělat detailní záběr na knížku, jinak každý uvidí, jak se třese. Přijď, Duchu svatý, hlavně pomoc Vláďovi, ať zvládne přednést přichystanou řeč.“

A pak jsme vyšli po schodech nahoru. Bylo to krásné, stát tak blízko Svatého otce. Říkala jsem si, ještěže je ten proslav tak dlouhý, že se mohu tak dlouho dívat do tak srdečné tváře. V duchu jsem celou dobu děkovala. Ať už Benediktovi za jeho návštěvu, tak Bohu, že nám dal tak dobrého papeže. Zároveň jsem poslouchala Vládu a modlila se, aby neměl okno.

Pak jsme přistoupili přímo ke Svatému otci. Opravdu mně to připadalo, jako bych mluvila s laskavým otcem. Velmi jsem toužila políbit prsten jakožto symbol papežství. I to mi bylo dopřáno. Snažila jsem se soustředit na slova, která nám soukromě řekl: ať pozdravujeme mladé. Pak jsme vstali, uklonili se a odešli. Ale to nebyl konec. Radost, která mě skrz toto krátké setkání prostoupila, trvá ještě teď, když to píšu a určitě na to budu dlouho vzpomínat.

Kamarádka mně říkala, že až tam bu-

du klečet před Svatým otcem, tak ať ji tam vezmu v srdci s sebou. Snažila jsem tam vzít nejen ji, ale všechny mladé známé i neznámé a i ty starší. Na závěr chci poděkovat všem, kdo se jakkoliv na setkání podíleli. Ať už aktivně v přípravě nebo aktivní účastí. Děkuji Bohu, že tyto sluncem prozářené dny byli prozářené také Sluncem - Ježíšem Kristem. Věřím, že skrze papežskou návštěvu zapálil mnoho srdcí a naplnil je vírou, nadějí a láskou.

- Maruška Lukešová-

O ZDRAVÉ VÝŽIVĚ TROCHU JINAK

„Ježíš jim řekl: „Já jsem chléb života.“ Jan 6,35

Zdravá výživa, energetické nápoje - reklamy nás bombardují ze všech stran. K této pestré nabídce se přidává tichá a nenápadná „reklama“ na „novou výživu“. Nenajdeme ji na pultech hypermarketů. Nenajdeme ji za sníženou cenu. Reklamu na ni bychom marně hledali na stránkách časopisů. A přitom... Kdyby lidé o ní věděli, kdyby tušili něco o jejích účincích, asi by vytvořili dlouhé fronty...

Vždyť „tento výrobek“ není za sníženou cenu, ale zadarmo! Nepřináší jen chvilkové „posílení“ a „povzbuzení“, ale dokonce trvalý „elán“. Neprodluhuje náš život, ale dává „život v nových dimenzích“. A to vše zadarmo! Stačí přijít s otevřenou rukou (ba spíš nitrem!).

Co je to za tak zvláštní „výrobek“, který má tak úžasné revitalizační schopnosti? Především to není výrobek, proto není na pultech velkoobchodů. Není to totiž něco, ale Někdo: Syn, který se dává jako dar. A dar je vždycky zadarmo. Proto se nedá koupit. Není možné „si to koupit“ či zasloužit svými skutky. Lze to jen přijmout. A toto přijetí znamená věřit. Neslí naši svalovou hmotu, ale náš vztah k Otci. Dává nám sice energii, ale „neznámou“ - totiž sílu „dávat se Bohu a druhým“ tak, jako se Syn dal na kříži všem. V tomto dávání se Otci je totiž náš život. Připomínejme si to a přicházejme denně s důvěrou k Ježíši, protože z vlastních sil se dávat nedokážeme. On je chléb našeho života.

MOJE PRVNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA

Když mi Maruška nabídla, abych se zúčastnil exercicií, tak se musím přiznat, že jsem ani moc nevěděl, co si pod tímto pojmem přesně představit. „modlení, ticho, rozjímání“?

V pátek 29. listopadu to všechno mělo začít a já pln očekávání zaparkoval svoji káru na parkoviště před bozkovským kostel. Tam se totiž na úvod měla konat mše svatá. Nevím, čím to bylo, možná poutavé příběhy při kázání, ale tato bohoslužba mě tak nějak zvláště naladila. Říkal jsem si: „Bezva, to bude obnova.“ Když nám ale duchovní otec Kryštof oznámil, že nás čeká silencium a adorace, tak se mi zrovna dvakrát nechtělo. „Bejt ticho a ještě vstávat? To přeci nemůžu vydržet, mluvím ze spaní a navíc si ani nebudu moct postěžovat na to protivně vstávání.“

První přednáška a adorace, která následovala, byla zřejmě v mém mrzoutském postoji zlomová, řekl jsem si: „Víš co, Jirko, zkus to prožít víc v klidu, všechny problémy hoď za hlavu a soustřeď se na Boha a už neprotivuj, za pokus to přeci stojí.“

A dopadlo to nakonec dobře. Née, že bych si udělal osobní rekord v mlčení, ale došlo mi, že se spousta věcí můžu vyjádřit neverbálně a o to krásněji. Že si můžeme srdíčko vylejt Bohu přímo do klína, že nám fakt naslouchá. Sobotní dopoledne se ještě neslo ve znamení ztišení, ale to už mi přišlo naprosto normální a v ničem neomezuující. Ranní chvály, snídaně, mše sv., další přednáška. Všechno tak rychle uteklo, najednou před námi stál oběd. Po umytí a úklidu nádobí se většina z nás odebrala na odpolední procházku. Já bohužel do této skupiny cestovatelů nepatřil. Musel jsem odjet domů na hokejový zápas.

V kabině, která byla plná přisprostých chlápků „spoluhráčů“, mi bylo smutno. Žádná pokora, ztišení, klid, tolerance. Jen samé nadávky a zesměšnění. Prostě šok. Nikdy mi to nepřišlo divný, ale teď... Když jedu z akce, která je zprostředkovatelkou bližšího poznání Boha. Ve chvíli mi bylo jasné, jak je pro mě Bůh důležitý a nesmírně potřebný. „Vždyť i já bývám někdy takový.“ Cestou zpět do Bozkova bylo o čem přemýšlet. Večer byl odpočinkový - čas na osobní rozjímání, popovídání, film. A samozřejmě spánek. Do nedělního rána nás probudilo sluníčko. Po vydatné snídani, následovala bohoslužba a jelikož jsme správně a pořádně společenství, tak kdo měl ruce a nohy, dal se do úklidu.

Naše síla nespočívá jen v duchovní jednotě, ale i v ochotě pomoci druhým! Když byly podlahy, záchody, talíře i hrnečky čisté, rozjeli jsme se do našich domovů.

PS: Jistě se mnou všichni zúčastnění budou souhlasit, když vyzdvihnou kuchařské umění semilského tria, masíčko jak pírkó a ta rejžička, jedna báseň.

- Jirka Matátko -

Ve zkratce (aneb ani toto číslo není nafukovací)

5. září - Svatba Anežky, toho času Krausové, a Jirky Herverta - Benecko.

11.-13. září - Vikariátní setkání dětí (VSD) v Rokytnici nad Jizerou.

26. září - Mše sv. s bangladéšským biskupem Ponem Kubi, Jilemnice.

1. listopadu - Rytmická nedělní mše svatá v Jilemnici.

7. listopadu - Vikariátní zábava, Víchová nad Jizerou.

6. prosince - Mše sv. za Toničku Hofmanovou a odpolední posezení „se sv. Mikulášem“, Horní Branná.

brali jsme se hromadně zpět do školy. Zdálo se, že hudba zněla, kapela Stopdepress se na nás důkladně nachystala. Premiérou se pro mě jejich koncert stal, ani na chvíli jsem návštěvy nelitoval. Hráli a pařili, krev v žilách pořádně nám rozproudila. Občerstvení samozřejmě nechybělo, pivo, párky, kofola, prostě samá pohoda. Po koncertě jsme se s některými účastníky loučili, lákaly je už asi jejich domovy. Já jsem ještě vytrval, karetní hry do půlnoci u stolu hrál a pak do spacáku se vydal. Program však pro zájemce pokračoval, do

místnosti Kecačka na pokec do rána nás zval.

Jak už to tak po sobotě bývá, nastala neděle, venku opět sněhobílá. Slavnostní mši svatou jsme se v chrámu rozloučili, radostí a pokojem se naše duše naplnily. Schola opět nezklamala, své písně nám všem pro radost zahrála. Byl to docela mazec, když na závěr zazněl song: To máme mládež. Jsem moc rád, že jsem na setkání dorazil, se spoustou mladých přátel se viděl a seznámil. Mezi námi zúčastněnými katolíky, organizátorům patří velké díky!

- Pěta Halamka -

VYJÁDRĚNÍ INTERDIECÉZNÍ LITURGICKÉ KOMISE K DOPISU O LITURGICKÉ HUDBĚ

V pátek 30.10.2009 proběhlo za předsednictví kardinála Miloslava Vlka a Mons. Františka Radkovského řádné zasedání Společné liturgické komise pražské arcidiecéze a plzeňské diecéze.

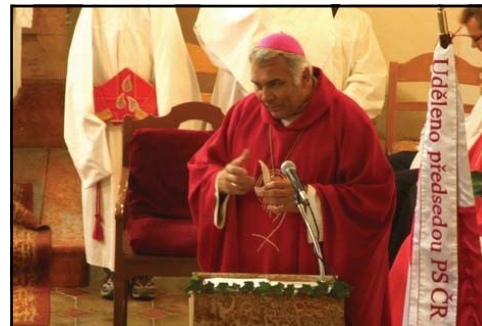
Praha: Komise se zabývala i *Otevřeným dopisem mladých lidí všeho věku o liturgii*, který napsala a zveřejnila skupina chrámových varhaníků jako negativní reakci na hudební složku mše svaté, kterou slavil Svätý otec s mladými a ostatními poutníky ve Staré Boleslavi, a odezvou, kterou tento dopis vyvolal.

Přestože komise chápe důvody znepokojení signatářů dopisu, nemůže souhlasit ani s jeho formou, ani způsobem prezentace, a odmítá je.

Komise se nebude vyjadřovat k jednotlivým v dopise vyjádřeným tvrzením, výtkám a názorům, protože touto formou o církvi a její liturgii jednat nelze. Chápe však, že vhodnost jednotlivých žánrů a druhů liturgické hudby představuje aktuální problém i výzvu, které volají po řešení. Jako první krok se proto rozhodla uspořádat dne 23. 1. příštího roku ve spolupráci s dalšími zainteresovanými institucemi *veřejný studijní den – jednodenní konferenci věnovanou této problematice.*

BISKUP PO 60 LETECH VE MŘÍČNÉ

- Po mši proběhlo žehnání obecních praporů obcí Mříčná a Peřimov.
- Výročí 222 let od dokončení úprav podoby kostela do stávající podoby.

Samotná slavnost měla také sloužit k setkání lidí věřících z farnosti a okolních farností s lidmi nevěřícími - především ze Mříčné a obcí pod farnost spadajících - a také jako setkání s otcem biskupem, s kterým si bylo možné pohovořit při malém občerstvení po mši svaté, nebo při diskuzi v kostele po žehnání praporů.

Těto slavnosti se zúčastnilo okolo 200 lidí, o hudební doprovod tohoto odpoledne se postaralo společenství mládeže Vavříneček z Jilemnicka a místní varhaník MUDr. František Válek. K této významné události bylo také vydáno pět druhů pohlednic kostela, puzzle, svíčky ve dvou barvách a hrnek - vždy s obrázkem kostela. Tyto památky je možno zakoupit i nyní.

Vše dobré přeje a za krásnou slavnost Bohu děkuje

- Jenda Lukeš -

RYCHNOV NAD KNĚŽNOU ANEB SUPER VÍKEND NA ÚPATÍ HOR

Stalo se již vlastně takovou tradicí, že jakmile začne padat listí ze stromů (že by skryté označení pro podzim?) vyrazí naše spolčokapela na pozvání do nějaké spřátelené farnosti. Pracovně tomu říkáme „výjezdni hudebně evangelizační akce“. Po nádherných zážitcích spojených s návštěvami Dobrušky a Dvora Králové nad Labem přišla letos pomyslná řada na Rychnov nad Kněžnou.

Naše automobilová kolona, čítající 6 aut, vyrazila již v pátek po půl šesté

z Jilemnice a přes všechny nástrahy pátečního provozu jsme dorazili na místo. Na faře, která se stala po celý víkend naším azylem, nás velice vřele uvítal místní pan farář, P. Petr Stejskal a vlastně organizátorka našeho pobytu – Lucka B. Kdo by čekal, že fara leží u kostela, šeredně by se mýlil (jelikož „mýlit se je lidské“, také jsme se mýlili). Ale popravdě, kdo by čekal, že se na faru musí jet přes parkoviště u Lidlu.

Celý víkend proběhl opravdu ve velice krásném duchu. Myslím, že se podařilo naplnit smysl těchto akcí, a to pořádně „potmelit“ partu a seznámit se s novými lidmi, krajem, farností...

Neděle byla, jak se to na den odpočinku hodí, takovou třetíčkou na doručení celého víkendu a i zkoušek předšlých. Opravdu nádherným zážitkem byla - věřím že nejen pro mě - dopolední mše svatá. Nejenže byl kostel plný, ale bylo tam hodně mladých rodin, což musí každého katolíka potěšit. Výborný kněz, který mši svatou udává ten správný ráz a slavnostnost, hudba se myslím také povedla a hlavně ve vzduchu byla cítit obrovská pohoda a radost, která musí mít své kořeny v Boží blízkosti. Co může být krásnější, než když člověk vidí, že nás místní farnost s radostí přijala. Hodně lidiček zcela odlišných věkových generací se u nás zastavilo a poděkovalo. To mnozí vyjádřili i tím, že přišli i na náš odpolední koncert. Jenda s Ivčou se bravurně chopili moderace.

Výňatky z práce mistrů:

- **I:** Jsme rádi, že jsme s vámi, ať jste odkudkoliv. Děkujeme za milé pozvání místním a za krásné přijetí pana faráře.
- **J:** Máte-li zájem se o nás něco dozvědět, zasurfujte na naše webové stránky spolco.jilemnicko.cz. Tuto adresu najdete i na obalu našeho CD, které si zde můžete také koupit za lidových 60 Kč.
- **I:** Nyní následuje série písní ze Světových setkání mládeže se Svatým

otcem... Slyšíte??? Já už slyším australské klokany.

- **J:** Jo a Ivčo, říkal jsem už, že je zde možnost si koupit naše CD?
- **I:** Drazí přátelé, děkujeme za krásné chvíle s vámi. Chtěli bychom se s vámi rozloučit dvěma písničkami, a to naší skoro prvotinou *Zář tváře Tvé* a ač jsme prožívali celý koncert jako modlitbu, tak poslední písnička *Rájem* nám k tomu snad ob-

zvlášť pomůže.

- **J:** A jestli jsem to dnes ještě náhodou neřikal, u vchodu je možno zakoupit naše CD...

Jendova slova byla opravdu účinná, a tak nejen že jsme prodali všechny naše CD do posledního, ale dokonce máme i objednávky na další. Jedinou reklamací byla častá připomínka, proč na CD není také naše hitovka, a to písnička *Nám, Pane, dal jsi slovo své*, doplněná o rap („To máš teda pravdu, křesťanství je in, vždyť ten borec, co nás Spasil, je sám Boží Syn!“).

Jsem opravdu šťastný, že jsem tento víkend mohl spolu s ostatními prožít. Díky všem zbylým 25 vavřínečákům, kteří jeli! Velký dík posíláme do Rychnova všem, co nás přišli podpořit, panu faráři (i za speciální pozhénání pro nás a pro naše nástroje), Lucce za nápad a realizaci a prostě všem, kdo nějakým způsobem pomáhali hladkému průběhu. A ty největší díky směřují samozřejmě nahoru! Díky, že všechno tak krásně klapalo, to není

- Pěta Lukeš -

VIKARIÁTNÍ SETKÁNÍ MLÁDEŽE V RUKOU POETKY

„Přijel jsem, viděl jsem, napsal jsem.“

Páteční cestou z Hradce to začalo, do městečka Rokytnice nad Jizerou mnoho sněhu z nebe se dostalo. Přivítání se ve velkém duchu neslo, hodně mladých přátel ve víře se na jednom místě sešlo.

Základní škola našim útočištěm se stala, třídy, jídelna i sportovní hala. Volejbal i fotbal jsme hráli, přitom se pořádně zahřáli. Kdo jiné zájmy měl, komedii Božský Evan na plátně viděl. Když čas se k půlnoci blížil, dav tmou se k místnímu chrámu plížil. Chrám svatému Michaeli je zasvěcen, výzdobou, věží a kryptou každý byl unesen. Při cestě zpáteční jsme si občerstvení v místním klubu dali a zážitky si navzájem vyměnili. Pak už jen dobrou noc stačilo si popřát a hurá všichni spát.

Sobota hlasitým budíkem začala, ke snídani hudba nás vyhnala. Švédským stolem jsme byli pohostěni, zaváhali všichni, kteří ještě vyspávali. Poté v devět hodin hlavní program v chrámě byl zahájen, netradičním uvítáním moderátorek ze záhrobí obohacen. Následovalo přivítání všech zúčastněných kněží, farností i společenství mladých, byli představeni i zástupci církví ostatních. K hudbě a poslechu schola Spolča nad Jizerou hrála a zpívala, celý program tak slavnostně doprovázela. Vavříneček, SpolčoS, Salamandr a Spolčo nad Jizerou humorné scénky na církevní téma předvedli, svým potleskem jsme je následně patřičně odměnili. Nechyběla ani vložka sportovní, nejmenovaný mladík běhal v chrámu i po celém chrámovém okolí. My všichni zúčastnění za ním v davu, vzdávali jsme sportu a recesi chválu.

Scénky a rozvíčku vystřídal přednáška Tomáše Hofmana na hlavní to téma, leckdo se dozvěděl, co je vlastně ta Ekumena. Všichni jsme se již

na oběd těšili, v základní škole nás do sytosti pohostili. Pak před východem z kostela netradiční křížová cesta ve sněhu následovala, první skupinka na ramena Vikariátní kříž pozvedla. Skupinek nás 14 bylo podle zastavení, každý svou roli měl a zhostil se jí se zapálením. Na závěr jsme křížovou cestu promluvou a modlitbou zakončili, Pánu Ježíši za vykoupení s opravdovostí poděkovali. Neboť Jemu patří navěky čest a sláva, to je jasná zpráva! Při cestě zpáteční se někteří koulovali, do sněhové závěje dokonce sami skákali. Pak nás opět tělocvična přivítala, radost z pohybu bezpochyby přinesla. Čas se k šesté večerní pomalu přiblížil, ke mši svaté v kostele se nachýlil. Abychom mši s radostí slavili a Pánu našemu za setkání poděkovali. Pro mě to velký comeback byl, když role ministranta jsem se po letech opět zhostil. Po závěrečném průvodu a zpěvu scholy, ode-

